

dokumentation for bomtrawleres totale miljøpåvirkning. Bomtrawlerne og de store problemer, de skaber for miljøet, herunder på gydepladserne og dermed for dansk fiskeri, er slet ikke medtaget i redegørelsen.

Hvis ministeren har tænkt sig at efterleve V 18, er det derfor på høje tid, at der bliver formuleret en klar strategi for at imødegå bomtrawlerens ødelæggelser samt få sat de nødvendige ressourcer ind for at kunne dokumentere de totale skader og på den baggrund igen få rejst sagen i EU.

Det går altså alt, alt for langsomt med at få løst udsmidningsproblemet og fremmet udbredelsen af selektive fiskeriredskaber og -metoder. Alene i Nordsøen smides der årligt omkring 500.000 t fisk ud, og regeringens strategi ændrer ikke nævneværdigt på dette forhold.

Det er også mere end uklart, hvad regeringen konkret vil gøre for at skabe et nyt beslutningsgrundlag, så Ministerrådets beslutning af 30. oktober 1997 kan blive ændret.

SF vil derfor benytte den her lejlighed til at opfordre ministeren til at fremsende en ny redegørelse til Folketinget, der belyser, hvad regeringen konkret har gjort for at leve op til V 18, og hvilke konkrete initiativer regeringen vil tage i de kommende år. Sådan nogle væsentlige spørgsmål besvarer redegørelsen her i dag nemlig overhovedet ikke.

I redegørelsen nævnes under pkt. 2.1 FN-aftalen fra 1995 om fælles fiskebestande m.v. I den sammenhæng er det uforståeligt, at Danmark endnu ikke har ratificeret aftalen, så den kan træde i kraft. Det fremgår heller ikke af regeringens lovkatolog, at man har planer om at ratificere den i denne her folketingssamling. Det er jo faktisk lidt pinligt, at Danmark ikke har fået ratificeret aftalen, når resolutionen fra UNGASS opfordrer verdens lande til hurtigst muligt at ratificere de internationale konventioner på fiskeriområdet.

Samtidig er fiskeri netop et af de spørgsmål, der skal behandles på næste års samling i FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling, det såkaldte CSD 7. Hvis Danmark vil leve op til rollen som foregangsland på fiskeriområdet, er det på høje tid, at regeringen får ratificeret den 3 år gamle FN-aftale.

Det er også uklart, om regeringen har tænkt sig at føre en bæredygtig subsidiepolitik. I betragtning af de store problemer, der er i fiskerierhvervet med overfiskning, udsmidning af fisk og anden forkert ressourceudnyttelse, vil

det være oplagt at sælge subsidiepolitikken ud fra de bæredygtighedsmaal, der ønskes fremmet. Af redegørelsen ser det kun i begrænset omfang ud til at være tilfældet.

I den forbindelse vil jeg godt spørge ministeren, om regeringen vil arbejde for den kobling mellem opfølgning af bl.a. miljøkrav og udbetaling af støtte, sådan som det er lagt op til i forhandlingerne om den kommende landbrugsreform i EU.

Det er ret bemærkelsesværdigt, at regeringen i sin redegørelse ikke nævner, at fiskeriet kommer op på næste års FN-samling. Er det, fordi regeringen ikke har ambitioner om at bruge det her forum til noget som helst fremadrettet?

Hvis det er tilfældet, er det på kant med Folketingets vedtagelse V 21 fra november 1997 om »at søge at styrke CSD-positionen som det permanente forum for globale miljøbeslutninger.«

SF vil også gerne opfordre fødevareministeren til at inddrage NGO'erne og miljøorganisationerne i regeringens overvejelser om en revision af EU's fiskeripolitik. Ifølge redegørelsen er det kun erhvervet, der skal inddrages. Er det, hvad man skal forstå ved integration af miljøhensyn i alle vigtige storpolitikker, og er det sådan, Amsterdamtraktatens bestemmelser efter regeringens opfattelse skal praktiseres på det her område? I så fald bliver der ikke lagt op til de store ændringer, må man sige.

Der har på det seneste igen været debat om fusk og fisk. Redegørelsen er meget mangelfuld på de områder. Det eneste, der står i redegørelsen, er, at regeringen ikke vil acceptere ulovligheder. Jeg må jo sige, hvis der stod det modsatte, så ville man jo blive noget forundret. Det er virkelig oplysende læsning, at regeringen ikke vil acceptere ulovligheder. Javel ja. Ellers er der larmende tavshed, der er.

I SF overvejer vi muligheden for at overflytte fiskeriinspektionen til de lokale politikredse for på den måde at styrke inspektionen. Vi tror, at det ville betyde et kvalitetsløft og en mere effektiv kontrol og efterforskning. Vi mener ikke, at ministeren har et bedre bud på, hvad der skal gøres, eller har han?

Vi har også flere gange nævnt muligheden for tvunget landings- og auktionspligt. Det ville afgørende styrke kontrollen med sorte og grå fisk. Heller ikke på det område har vi indtil nu mødt den store forståelse fra ministerens side.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi ikke vil lægge skjul på, at vi ikke er tilfredse med ministerens redegørelse. Den er teknokratisk, man-